

Просить не смію ,дякувати буду... - Джерело

Написав нічий=божий
Субота, 28 травня 2011, 05:41

Просить не смію ,дякувати буду...

Води і сонця ,щоб земля вродила.
Благословення ,бо без того як ще жити.
Весна після зими щоб воскресила,
Все що тріскуча снігом встигла вкрити.

Душа моя підсніжник в час молитви ,
Руки свої спелюстила в журбі,
І не наважилась собі просити,
Тому що інших більше є нужда в Тобі.

Та Ти не тільки Той ,хто чує голоси .
Ти Той хто чує перший подих думки.
Ти Той хто чує шепіт німоти,
Ніхто не чує так як чуєш Боже Ти.

Вночі Ти бачиш нас зірками неба,
Вдень сонця незрівняним оком,
А ми як те дитя пuste від себе,
Йдемо до Тебе не рішучим кроком.

Ти мудрий ,все у Тебе досконало.
Якщо просити ? знаєш що потрібно,
Дитя не завжди має те чого благало ,
Але що й заслужило відповідно.

Тож дякую Тобі за все мій Боже,
І за чекання гніт в часи розлуки,
І за любов яку ти на любов помножив,
За в небі ледь Твої помітні руки.

Я дякую і за землі тяжіння,
Тому що... так ,тому що ще існую,
Тому що за своє гріхопадіння,
Ти нас все ще прощати чуєш.

Тож не прошу собі = подякувати хочу.
Благословення є ,вода і сонце теж.
Одне прошу =відкрити Боже очі ,
Всім тим ,кого Ти полюбив без меж.